

Sommerhilsen med friskt nyt:

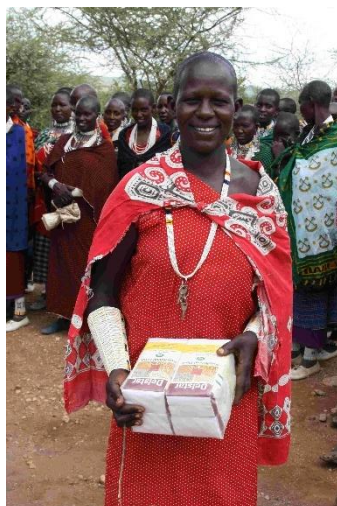
Kære Venner jeg er bare så glad, jeg har nemlig gode nyheder! Jeg har nu været tilbage på Skejby sygehus efter 3 måneder og lægen er så tilfreds med mig. Han siger jeg heler hurtigere end forventet efter OP så jeg er SÅ GLAD. Dog kan han ikke sige noget om knoglerne endnu, så der skal jeg tilbage og undersøges igen sidst i oktober. Men jeg kan gå igen, har ingen smerter og fik den bedste nyhed, JEG MÅ REJSE TIL TZ igen. Så nu kan I tro jeg har fuld gang i forberedelserne til en tur som bliver 23.9. Dog er der stadig en del restriktioner jeg skal følge og jeg må ikke køre på "bumle" vejene så det bliver ikke til bush ture, men bare det jeg kan komme "hjem" og samarbejde med teamet og aflaste mine forældre lidt er fantastisk. Jeg er så taknemlig for mine forældre og teamet har kunnet køre det hele mens jeg var sygemeldt. Jeg er så taknemlig til Gud fordi jeg ikke skal sidde i en kørestol, men kan bevæge mig rundt på 2 ben. Tak til alle jer der har bedt for mig i denne svære tid, sendt blomster, hilsner, og været på besøg, det har alt sammen betydet så meget for mig.

Trods jeg har lagt brak så har arbejdet ikke. Der er blevet delt babymad ud i Lopolosek.

Og da de mødtes med teamet, blev der bedt for maden og børnene der skulle modtage det. Tænk mændene bøjede også hoveder og bad med, ja selv kasketten kom af. Familierne er så taknemlige for al den hjælp de får til børnene

og der ses stor forskel på børnene. Ud af de 160 små børn var der stadig 30 der ikke helt fulgte kurven så dem valgte vi at fortsætte med da området ikke rigtig havde fået noget regn, men de er også godt med nu så det er bare så herligt.

De skønne børn: Noget af det, jeg har savnet mest ved ikke selv at kunne være i Tz, er børnene. Det er så specielt at se den forskel det gør, når de får behandling. På et

tidspunkt hvor vi delte ud i Matala, kom de med en ung mor med tvillinger, manden var stukket af da hun havde fået børnene for han kunne ikke brødføde dem. De var meget underernærede så vi fik dem med til Arusha,

hvor de kom i behandling. Se lige hvor sunde og raske de ser ud nu. Skønt.

For mange år siden, faktisk i starten da vi begyndte at hjælpe med børnene kom der en anden unge mor med trillinger de var 10 mdr., men lå bare helt stille og de var så forfærdelig underernærede vi troede især den ene lille dreng ville dø. Men al ære til Jesus de overlevede! De kommer nu trofast i en af de kirker vi støtter og jeg har liget fået et billede af dem, er de ikke herlige!

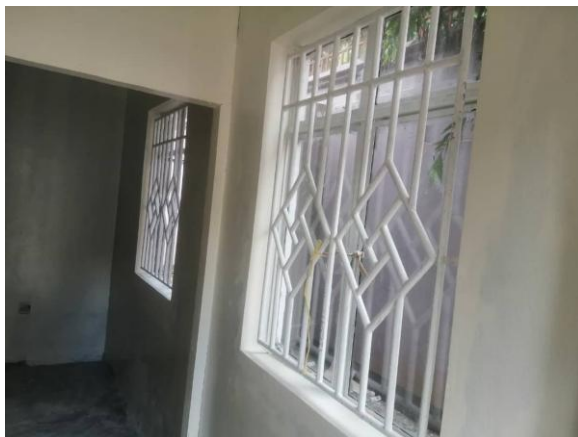
Til venstre ses et udsnit af børnene der er færdig behandlet. Det er virkelig så specielt at se dem komme med skæve arme og ben og se

hvor fint det bliver og hvordan de får lov til at bruge deres lemmer igen. Herligt. Kan I mon huske Longumuti som havde brækket sin arm som skulle fikses? Her til højre ses han i genoptræning og nu løber han glad rundt og spiller bold med hænderne!

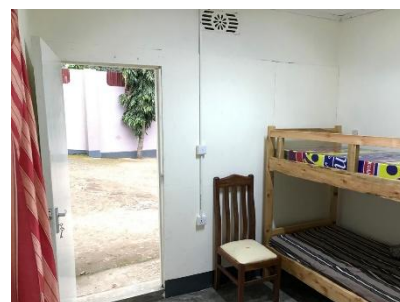
Når børnene kommer ind for at komme til behandling skal de have et sted at bo. Derfor har vi 2 steder de kan bo, det ene sted er hos Mary som arbejder i køkkenet hos mine forældre. Hun har et hus vi lejer hvor børnene kan være med deres forældre, men der

opstod behov for at bygge garagen om til 2 rum hvor mændene kan bo hos de store drengene. Kvinderne kan bo for sig selv inde i huset. Det har vi nu fået penge til at bygge om og det er bare så herligt at de nu har fået mulighed for at kunne have mændene boende.

Er det ikke bare blevet rigtig flot? Mary som ses i billedet med 2 drenge der tester den nye køjeseng, er glade for de fine omgivelser. I bushen sover de jo ikke så fint så det bringer lykke at sove i en rigtig seng!

Kezia og hendes mand er præstepar i en af vores lokale kirker som vi også hjælper. Hun er en stor hjælp for os med børnene der kommer fra deres distrikt Longido. Hun tager dem hjem til sig og får dem vasket og i rent tøj før hun bringer dem til os. Så tager hun med dem rundt på sygehusene. Men hun havde så tit ondt i hovedet og vi fandt ud af hun manglede briller, så hun skulle da også hjælpes til et par briller så hun igen kan hjælpe børnene og os.

Tusinde tak for jeres omsorg, opmuntringer, bønner og bidrag til arbejdet vi fortsætter. Har du fået på hjerte at støtte om de mange projekter vi står i kan du gøre det på følgende måde:

Reg.nr. og konto nr. 97120741793075 mærket "Bjerres Mission" eller via mobile pay på: MobilePay 18513. Husk du får kun skattefradrag hvis cpr.nr. og adresse er oplyst.

Kærlig hilsen

Mirjam og teamet